

РЕШЕНИЕ

№ 4638

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **852** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 1982/17.01.23г на С. М. Н. от [населено място], действаща чрез законния си представител/бащата М. Н. Н./, с проц.представител адв. П. против Заповед № РД-Е-113-01-8/03.11.23г на Управител на НЗОК.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна, противоречи на целта на закона и не е издадена в предписаната форма, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски.Твърди се, че:Заповедта е мотивирана само формално, като правните основания са посочени неясно, фактически основания липсват, не е посочен срок и ред за обжалване; не е спазена разписаната процедура в чл.28 ал.1 вр. чл.30 ал.1 вр. чл. 31 ал.1 от Наредба №2/19г, което води до нарушение по чл.35 и чл.36 от АПК/не са изяснени относимите факти/; няма норма, която да предвижда датата на заявлението за заплащане на извършени мед.услуги в неотложен порядък да трябва да предхожда датата на извършването на мед.услуги, като при неотложни случаи не може да се чака произнасяне на органа; ответникът е действал формално и е тълкувал нормите стеснително и в противоречие с целта на закона, като е приел, че заявление от 29.11.22г, при извършена по спешност операция на 27.11.22г, се явява не заявление за предварително одобрение, а заявление за възстановяване на направени разходи.В съд.заседание адв. Е. поддържа жалбата и моли за присъждане на адв.хonorар в условията на чл.38 ал.2 от ЗАДв. Писмените бележки на адв. Е. са идентични на жалбата от адв. П..

Ответникът Управител на НЗОК се представлява от юрк.Т. и юрк.К., като оспорват

жалбата и молят за отхвърлянето ѝ като неоснователна, не претендират разноски, твърдят законосъобразност на акта по чл.146 от АПК. В писмени бележки се сочи, че липсват зад.мат.предпоставки за уважаване на заявлението съгл. чл. 9 т.1 вр. чл. 6 т.б от Наредбата, което заявление от 29.11.22г не е за предварително одобряване на заплащане на мед.изделия, а е за заплащане на вече извършени на 27.11.22г мед.услуги; на сайта на НЗОК е публикуван подробно реда за кандидатстване за одобряване на заплащане на мед.дейности спрямо деца/здравноосигурени са/, които дейности не се заплащат от НЗОК по клинична пътека; родителите вече са преминали успешно такава процедура през 2019г/когато на детето е извършена операция с влагане на мед.изделие/, респ. знаят добре каква е процедурата; в Наредбата са дадени няколко варианта за кандидатстване своевременно/чл.23 ал.7/, като болницата е издала изискуемите документи на 28.11.22г, а заявлението е от 29.11.22г/втория работен ден след операцията на детето/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Детето С. Н. е родено на 31.05.13г, като е малолетно- представлява се от законните си представители П.П./майка/ и М.Н./баща/.

Начало на адм.производство е сложено с депозиране на Заявление от майката с вх.№ Е113-01-1870/29.11.22г, адресирано до НЗОК, подадено на осн. чл.82 ал.1а и ал.3 от Закон за здравето, по образец съгл. П..№3 към чл.23 ал.1 от Наредба №2/19г за медицинските и други услуги по чл.82 ал.1а и ал.3 от Закон за здравето.В Заявлението е посочено, че детето е с диагноза вътрешна хидроцефалия, като се иска заплащане за оперативно лечение в МБАЛ „Св.Иван Рилски“ ЕАД-С. и за закупуване на мед.изделия на стойност 2520лв. Към Заявлението са приложени изискуемите се по Наредбата придружаващи документи/за което няма спор между страните/.

От тях става видно, че през 2019г детето е диагностицирано с „мезенцефален тумор с оклузивна хидроцефалия“, като на 30.12.19г е оперирано в МБАЛ „Св.Иван Рилски“ ЕАД-С. и му е поставена ветрикулоперитонеална клапа.След това детето е проследявано редовно и няма данни за туморна прогресия и хидроцефалия.

На 26.11.22г детето не се чувствало добре, но родителите помислили, че е вирусна инфекция. Сутринта на 27.11.22г родителите установили, че детето се е влошило и вече било неконтakтно, свързали се с проф.С. и той ги посъветвал незабавно да организират прием на детето- отново в МБАЛ „Св.Иван Рилски“ ЕАД-С..На 27.11.22г в 16.13часа детето постъпва в болницата - за диагностика на състоянието му, като се установили от прегледите- малфункция на поставената през 2019г клапа и вътрешна хидроцефалия.На родителите било обяснено от лекарите, че детето незабавно следва да се оперира-за смяна на клапата, като новата клапа струва 3600лв, от които само 1080лв се заплащат от НЗОК по КП № 207, а остатъкът от сумата се заплаща от НЗОК по реда на специална процедура. Още на 27.11.22г/между 18.20 и 19.30часа/- детето е оперирано, след което приведено в реанимация. На 28.11.22г болницата предоставя на майката всички необходими ѝ документи, вкл. проформа-фактура от 28.11.22г за клапата на стойност 3600лв, от които 1080лв ще се реинбурсират от НЗОК по КП № 207, останалите 2520лв подлежат на заплащане също от НЗОК /въз основа декларация

на майката от 28.11.22г, че сумата от 2520лв ще се изплати от НЗОК по реда на Наредба №2/19г, а не от пациента/. Клапата е осигурена от аптеката на болницата, като не се осигурява по реда на ЗХУ. На 29.11.23г майката депозира процесното Заявление до НЗОК. Детето е изписано на 05.12.22г.

Специализираната постоянно действаща комисия по чл.27 ал.1 от Наредба №2/19г, създадена със Заповед № РД-18-182/24.08.22г на Управителя на НЗОК, заседава на 07.12.22г, като съставя Протокол № Е113-06-4585/09.12.22г. Видно от него, Заявлението е разгледано и Комисията счита, че: клапата не подлежи на заплащане по реда на ЗХУ; сумата от 2520лв не подлежи на заплащане и по КП; Заявлението е подадено чак на втория работен ден след операцията, т.е. не е за заплащане на предстоящо лечение/дори то да е спешно/, а е за възстановяване на разходи за вече осъществено лечение/дори то да е било спешно/; налице е хипотезата на чл.9 т.1 вр. чл.6 т.6 от наредбата- не се заплащат дейности, за които не е получено предварително разрешение; предлага се на Управителя на НЗОК да издаде Заповед за отказ по Заявлението.

Протоколът на Комисията е постъпил при ответника на 29.12.22г/ведно с доклад/, като Управителят на НЗОК издава обж. Заповед № РД-Е-113-01-8/03.11.23г за отказ по Заявлението/с мотивите на Комисията/. Заповедта е връчена на 04.01.23г, жалбата е от 17.01.23г.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му по закон. Заповедта е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ. Фактически основания се съдържат и в документите от преписката. Неоснователно е възражението на жалбоподателката за неясни мотиви на ответника и непосочване в Заповедта на нормативния акт, норми от които се цитират в нея. Видно от първия абзац на Заповедта, подробно е посочен този норм.акт /Наредба №2/19г/, така и че по-нататък в изложението този норм.акт ще се сочи само като „Наредбата“.Непосочването на ред и срок за обжалване на Заповедта рефлектира върху допустимостта на жалбата до Съда, а не касае законосъобразността ѝ.В случая обаче е посочено в Заповедта, че същата подлежи на обжалване в 14дневен срок, по реда на АПК.Непосочването- пред кого се обжалва, не води до извод за незаконосъобразност на Заповедта, нито е препятствало правото на защита на лицето в случая.

По процесуалната и материалната законосъобразност на Заповедта, Съдът намира следното:

Начало на адм. производство е сложено със Заявление вх.№ Е113-01-1870/29.11.22г, подадено на осн. чл.82 ал.1а и ал.3 от Закона за здравето/Закона/, по образец съгл. П..№3 към чл.23 ал.1 от Наредбата. Със Заявлението е поискано заплащане на мед.изделие по чл.7 ал.1 т.4 от Наредбата/ което не подлежи на заплащане от НЗОК по реда на КП, нито се осигурява по реда на ЗХУ/.Следователно, на първо място- не е искано заплащане на вече извършена мед.действие/както счита ответника/, а е поискано само заплащане на част от стойността на мед.изделие по чл.7 ал.1 т.4 от Наредбата.

По-същественото обаче е друго. Чл.23 ал.1 от Наредбата/по който е депозирано Заявлението/- касае ал.1а и ал.3 от чл.82 на Закона. Ал.3 касае ал.1а, а ал.1а визираща хипотези извън ал.1 на чл.82 от Закона. Безспорно е в случая, че детето е оперирано в

условията на спешност. Хипотезата на чл.82 ал.1 т.1 от Закона касае медицинска помощ при спешни състояния, която е извън обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани, като тази дейност съгл. чл.82 ал.5 от Закона се финансира от държавния бюджет и от общинските бюджети и се ползват при условия и по ред, определени с наредба на министъра на здравеопазването. Цялото адм. производство следователно е развито спрямо дейности по ал.1а и ал.3 на чл.82 от Закона. Спешната помощ извън обхвата на зад.здр.осигуряване не е предмет на ал.1а и ал.3, а на ал.1 т.1 на чл.82 от Закона. Духът и буквата на закона са ясни- лечението на спешните състояния няма как да е зависимо и да чака предварителни разрешения. Ал.6 на чл.82 от Закона е относима към неспешните дейности по ал.1а и ал.3, като предвижда произнасяне по Заявлението в 1-месечен срок /което потвърждава, че ал.1а и ал.3 не касаят спешни състояния/.

Тук обаче идва следващия въпрос- дали е била налице хипотезата на чл.82 ал.1 т.1 от Закона /спешна мед.помощ, която е извън зад.здр.осигуряване и се финансира по реда на чл.82 ал.5 от Закона- от дър. или общинския бюджет/, или е била налице хипотезата на ал.8 на чл.82 от Закона/мед.дейност по чл.45 ал.1-14 от ЗЗО, която се финансира от НЗОК, т.е. е в обхвата на зад.здр.осигуряване/. Ако по отношение цялата стойност на клапата е налице хипотезата на чл.45 ал.1, т.12, последна хипотеза на ЗЗО/медицински изделия, прилагани в болничната медицинска помощ/, то цялата клапа подлежи на финансиране от НЗОК- в рамките на зад.здр. осигуряване на детето. Ако част от стойността на клапата/в случая 2520лв/, не подлежи на финансиране по реда на чл.45 ал.1, т.12, последна хипотеза на ЗЗО /от НЗОК, в обхвата на зад.здр.осигуряване/, то тази част от стойността на клапата подлежи на финансиране по реда на чл.82 ал.5 вр. ал.1 т.1 от ЗЗО/спешна мед.помощ, извън зад.здр.осигуряване/- от държавния или общинския бюджет. Ответникът е провел неотнормисимо адм.производство по реда на чл.82 ал.1а и ал.3 от ЗЗдр и респ. по чл.23 и сл. от Наредба № 2/19г /Наредбата е относима само към ал.1а и ал.3 на чл.82 от Закона, като не е приложима нито към чл.82 ал.1 т.1 от Закона, нито към чл. 45 ал.1-14 от ЗЗО/.

Заповедта като проц. и мат.незаконосъобразна и противоречаща на целта на закона- следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне, в сроковете по АПК, при което: първо да се дадат указания на заявителя за попълване на относимия образец на Заявление/попълненото Заявление е по ал.1а и ал.3 на чл.82 от Закона и не е по относимия образец в случая;/ след което да се прецени дали цялата стойност на клапата не подлежи на реинбурсиране от НЗОК по чл.45 ал.1, т.12, последна хипотеза на ЗЗО; ако се потвърди отново, че част от стойността на клапата все пак е извън обхвата на зад.здр. осигуряване, следва да се процедира по реда на чл.82 ал.5 вр. ал.1 т.1 от ЗЗдр/спешна мед.помощ извън обхвата на зад.здр. осигуряване/, като Заявлението се препрати към компетентния орган съгл. Наредбата по чл.82 ал.5 от ЗЗдр - за да се произнесе той по финансирането на частта от стойността на клапата/от държавния или от общинския бюджет/.

При този изход на спора, на жалбоподателката се дължат сторените от нея разности- 10лв дър.такса. Жалбоподателката е представлявана от адвокат П. и младши адвокат Е., по реда на чл.38 ал.2 от ЗАдв. Съдът намира, че само на един адвокат/и то на адв. П./, следва да се изплати мин.размер на адв.хonorар за този вид дело- 500лв по

чл.19 от Наредба №1/04г.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-Е-113-01-8/03.11.23г на Управител на НЗОК, по жалба вх.№ 1982/17.01.23г на С. М. Н. от [населено място], действаща чрез законния си представител.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Управителя на НЗОК, за ново разглеждане и произнасяне по Заявление вх.№ Е113-01-1870/29.11.22г, в сроковете по АПК, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени по-горе.

ОСЪЖДА НЗОК да заплати на С. М. Н. от [населено място], действаща чрез законния си представител, сумата от 10лв-разноски по делото.

ОСЪЖДА НЗОК да заплати на адвокат М. П. Д. от САК сумата от 500лв-адвокатски хонорар по реда на чл.38 ал.2 от ЗАдв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: